

Samling af Afgørelser

Sag C-97/16

José María Pérez Retamero
mod
TNT Express Worldwide Spain S.L. m.fl.

(anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de lo Social no 3 de Barcelona)

»Præjudiciel forelæggelse – socialpolitik – direktiv 2002/15/EF – beskyttelse af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed – tilrettelæggelse af arbejdstiden – vejtransport – mobil arbejdstager – selvstændig chauffør – begreb – afvisning«

Sammendrag – Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 2. marts 2017

Præjudicielle spørgsmål — Domstolens kompetence — grænser — anmodning om fortolkning af EU-retlige bestemmelser, som åbenbart ikke finder anvendelse i hovedsagen — direktiv 2002/15 uanvendelig i en tvist, der vedrører et søgsmål til prøvelse af en afskedigelse — afvisning

(Art. 267 TEUF; Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/15, art. 1 og 3)

Anmodningen om præjudiciel afgørelse, indgivet af Juzgado de lo Social n° 3 de Barcelona (arbejdsretten i Barcelona, Spanien), afvises.

Det følger således af fast retspraksis, at afvisning af en anmodning fra en national ret bl.a. kan begrundes, såfremt det er åbenlyst, at EU-retten ikke finder anvendelse i den foreliggende sag, hverken direkte eller indirekte (dom af 7.7.2011, Agafitei m.fl., C-310/10, EU:C:2011:467, præmis 28).

Det bemærkes i denne henseende, for det første, at det følger af artikel 1 i direktiv 2002/15, at dette har til formål at fastsætte minimumsforskrifter for tilrettelæggelse af arbejdstid for at forbedre beskyttelsen af sikkerheden og sundheden for personer, der udfører mobile vejtransportaktiviteter, samt forbedre færdselssikkerheden og tilnærme konkurrencevilkårene yderligere til hinanden. For det andet er definitionerne i direktiv 2002/15 i overensstemmelse med dette direktivs artikel 3 fastsat med henblik på, hvorledes de skal forstås »i dette direktiv«. Fortolkningen af begreberne »mobil arbejdstager« og »selvstændig chauffør«, som er defineret i dette direktivs artikel 3, litra d) og e), går således ikke videre end nævnte direktivs anvendelsesområde.

Det må konstateres, at tvisten i hovedsagen, der vedrører et søgsmål til prøvelse af en afskedigelse, ikke angår et spørgsmål om tilrettelæggelse af arbejdstiden, men spørgsmålet om, hvorvidt den omhandlede person skal anses for at være en »mobil arbejdstager« og dermed lønmodtager med henblik på anvendelsen af national arbejdsret, og nærmere bestemt lovgivningen om afskedigelser.

Det må følgelig konkluderes, at en tvist som den i hovedsagen omhandlede ikke er omfattet af anvendelsesområdet for direktiv 2002/15, og at begreberne i direktivets artikel 3, litra d) og e), følgelig ikke finder anvendelse på denne tvist.

(jf. præmis 23, 25-28 og 30 samt domskonkl.)